

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 31. marts 2017 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Taber Rasmussen, Henrik Gam og Niels Juhl (kst.) med domsmænd).

21. afd. nr. S-3035-16:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født august 1981

(advokat Mads Kjeldsted Jensen, besk.)

Hillerød Rets dom af 24. oktober 2016 (8-2671/2016) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anlageskriftet.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet fængselsbetjent

V

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at der er fire bygninger i Ellebæk med forskellige numre 16, 17 og 18. Han var i nummer 16. Nummer 17 var for kriminelle. Beboerne i nr. 16 og 17 kunne ikke gå ind til hinanden.

Fængselsbetjent V har supplerende forklaret blandt andet, at han tidligere har arbejdet i Vridsløselille Statsfængsel, herunder i fængslets arresthus. Han er fortsat fængselsbetjent på Ellebæk. Institutionen er afgrænset fra Sandholmlejren ved hegn.

Hegnet om Ellebæk er på 4 meter, og der er pigtråd. Der er ingen indgang til Ellebæk via Sandholmløjren. Ellebæk har sin egen indgang, hvor man skal ringe på en klokke. Dørene ind til bygningerne er låste. Det hele ligger i stueplan. Alle værelser ligger til venstre på en gang. De indsatte kan låse deres dør indefra. Der er tremmer for vinduerne. For at forlade området skal man have tilladelse fra politi eller domstole.

De indsatte er ikke udstyret med nøgle. Der er 4 afdelinger på Ellebæk. De ansatte omtaler de indsatte som indsatte eller klienter. Afdelingerne 16, 17 og 18 er åbne. På afdeling 16 sad afviste asylansøgere, både mænd og kvinder, frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36. På afdeling 17 sad mænd frihedsberøvet efter udlændingelovens § 35. På afdeling 18 sad mænd frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36. Mønttelefonen eller den faste telefon er på de indsattes gang på afdeling 16. På afdeling 16 måtte man gerne besøge hinanden. Den pågældende dag delte tiltalte ikke værelse med en anden. Den pågældende dag var tiltalte på arbejde. Både på afdeling 16 og afdeling 17 måtte man tale i telefon, hvis man brugte telefonen på væggen. Ingen fra personalet lyttede med, og man kunne føre telefonsamtaler uovervåget. Det gjaldt for både asylansøgere frihedsberøvet efter udlændingelovens § 35 og § 36.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at T den pågældende dag var frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36. Landsretten finder derfor at kunne lægge til grund, at T ikke var fængslet i forbindelse med strafbart forhold.

Frihedsberøvelsen fandt sted på Kriminalforsorgens institution Udlændingecenter Ellebæk, der er en institution for frihedsberøvede asylansøgere beliggende inden for Sandholmløjrens område. På afdeling 16, hvor T var anbragt, opholdt sig alene asylansøgere frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36. Sandholmløjren er en institution under Udlændingestyrelsen.

På denne baggrund, og da straffelovens § 124, stk. 4, angår ”den, der i et arresthus eller lukket fængsel som anholdt, fængslet ... uretmæssigt besidder en mobiltelefon ...” findes der, fordi T som frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 ikke kan anses som anholdt/fængslet, og fordi T som indsat i institutionen Ellebæk ikke kan anses for anbragt i arresthus/lukket fængsel, ikke i bestemmelsens ordlyd at være grundlag for at dømme ham.

Formålene med bestemmelsen i straffelovens § 124, stk. 4, sådan som disse fremgår af forarbejderne (FT 2006-07, lovforslag 201) til bestemmelsen, er at undgå, at politiets efterforskning modvirkes, og at svække muligheder, der gør det nemmere for indsatte at planlægge blandt andet undvigelse fra fængsler og arresthuse samt at begå ny kriminalitet, herunder narkokriminalitet inden for kriminalforsorgens institutioner. Ingen af disse formål ses at indbefatte personer, der er frihedsberøvede efter udlændingelovens § 36 – og således uden for strafferetsplejen.

På denne baggrund – hvor straf for frihedsberøvede asylansøgere for uretmæssig besiddelse af mobiltelefon m.v. ikke har støtte i lovens tekst og ikke med rimelig sikkerhed kan udledes af formålene med bestemmelsen – kan indholdet af de samme forarbejder, hvorefter bestemmelsen om uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner m.v. tillige skal omfatte ”Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholmlejren”, ikke i sig selv føre til et andet resultat.

Landsretten bemærker i øvrigt, at de frihedsberøvede udlændinge i Ellebæk uovervåget måtte tale i telefon, hvis man brugte telefonen på væggen. Landsretten bemærker endvidere, at frihedsberøvelse af udlændinge frihedsberøvede efter § 36 skal finde sted i særlige faciliteter, og hvis dette ikke er muligt, skal de nævnte frihedsberøvede holdes adskilte fra almindelige indsatte. Tilsvarende fremgår af udsendelsesdirektivets (2008/115) artikel 16.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 04-04-2017

Trine Hultberg Klyver
kontorelev

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 24. oktober 2016

Rettens nr. 8-2671/2016
Politiets nr. 0900-70338-00018-15

Anklagemyndigheden
mod

T
Født august 1981

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. juni 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 124, stk. 4.

ved den 16. marts 2015 ca. kl. 09.30 som varetægtsfængslet i fængslet Ellebæk beliggende Ellebækvej 13 A i Birkerød, uretmæssigt på sin opholdsstue, at have været i besiddelse af en mobiltelefon af mrk. Nokia, et simkort og et hukommelseskort.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 3, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en bog med en mobiltelefon, mrk. Nokia, et simkort og et hukommelseskort hos tiltalte T, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig, men har erkendt at have anvendt den pågældende telefon flere gange, herunder i sin celle/opholdsrum.

Tiltalte har navnlig gjort gældende, at der ikke er tilstrækkelig klar straffehjemmel i straffelovens § 124, stk. 4.

Sagens oplysninger

Tiltaltes forklaring som gengivet i retsbog af 10. december 2015 fra Retten i Roskilde blev dokumenteret og vedstået af tiltalte.

Det blev oplyst, at tiltalte rettelig var frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 og ikke varetægtsfængslet, som det fremgår af retsbogen (og anklageskriftet).

Der er afgivet supplerende forklaring af tiltalte T og vidneforklaring af vidnet V .

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har forklaret om sine personlige forhold.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt at have benyttet den pågældende telefon flere gange under frihedsberøvelsen, herunder i sin celle, som han deler med en anden. Tiltalte har oplyst, at telefonen ikke er hans, men er en "fælles" telefon, der benyttes af op mod 15 andre frihedsberøvede udlændinge.

Sagen rejser spørgsmålet, om der i straffelovens § 124, stk. 4, er hjemmel til at straffe besiddelse af en mobiltelefon under de skitserede omstændigheder.

Efter straffelovens § 124, stk. 4, straffes den,

"der i et arresthus eller lukket fængsel som anholdt, fængslet eller forvaringsanbragt uretmæssigt besidder en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr"

Det er oplyst, at tiltalte var frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36. Tiltalte var således hverken anholdt, fængslet eller forvaringsanbragt, ligesom frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 ikke - som f.eks. varetægtsfængsling - forudsætter (mistanke om) kriminel adfærd eller handling. Tiltalte er således ikke omfattet af den naturlige, sproglige forståelse af de i straffebestemmelsen anvendte betegnelser "som anholdt, fængslet eller forvaringsanbragt".

I lovens forarbejder (FTA 2006/07 L 201, almindelige bemærkninger) er det om bestemmelsens anvendelsesområde anført, at

"3.4.3. Den foreslåede bestemmelse om straf for uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner mv. omfatter anholdte og fængslede personer i arresthuse og lukkede fængsler.

Ved en fængslet forstås en person, der afsøner fængselsstraf eller for-

vandlingsstraf for bøde, eller som er varetægtsfængslet.

Udtrykket arresthus omfatter arresthusene i provinsen, Københavns Fængsler (Vestre Fængsel, Blegdamsvejens Fængsel og Politigårdens Fængsel mv.) samt Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholmlejren. Omfattet af udtrykket lukket fængsel er de lukkede fængsler, der for tiden er Statsfængslet i Vridsløselille, Anstalten ved Herstedvester, Statsfængslet i Nyborg, Statsfængslet i Ringe og Statsfængslet Østjylland. Hertil kommer to lukkede fængselsafdelinger, som er beliggende i de åbne institutioner Statsfængslet på Kragsskovhede og Statsfængslet Midtjylland.

Den foreslåede bestemmelse omfatter desuden udlændinge, som er frihedsberøvet i et arresthus eller lukket fængsel efter de særlige regler i udlændingeloven."

og det er de specielle bemærkninger anført, at

"Bestemmelsen indebærer, at det bliver strafbart for anholdte og fængslede personer uretmæssigt at besidde en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel, jf. § 124, stk. 4, 1. pkt.

Efter bestemmelsen er en fængslet en person, der afsoner fængsels- eller forvandlingsstraf for bøde eller er varetægtsfængslet. Den foreslåede bestemmelse omfatter endvidere udlændinge, som er varetægtsfængslet eller i øvrigt frihedsberøvet efter de særlige regler i udlændingeloven, herunder i Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholmlejren. Bestemmelsen omfatter også anholdte personer, der er frihedsberøvede i arresthuse eller lukkede fængsler."

Det fremgår af straffelovens § 1, at

"Straf kan kun pålægges for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, eller som ganske må ligestilles med et sådant."

Under henvisning til det indgribende forhold pålæggelse af straf er, må der stilles krav om betydelig sikkerhed i hjemlen i lov, hvorved der - efter rettens opfattelse - må lægges afgørende vægt på selve lovens ordlyd.

Herefter finder retten ikke, at der i bestemmelsens formulering er en sådan sikker hjemmel, jf. straffelovens § 1, for strafbarhed i det foreliggende tilfælde.

Indholdet af lovens forarbejder kan ikke i sig selv føre til et andet resultat.

Tiltalte frifindes derfor.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Kristian Lind Jensen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Hillerød, den 26. oktober 2016

Anne-Katrine Ilsøe
Elev